

If undelivered return to:
"GLASILOKSK. JEDNOTE"
 1004 N. Chicago Street:
 JOLIET, ILL.
 Return Postage Guaranteed.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United
 States of America.
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate:
 For members yearly..... \$1.20
 For non members..... \$2.00
 Foreign Countries..... \$3.00
 Telephone 1048

GLASILOKSK. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 9, 1920, at the Post Office at Joliet, Illinois, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTANCE FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917, AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 3. No. 3.

JOLIET, ILL. 17. JANUARJA (JANUARY) 1923.

Leto IX.—Volume IX.

Pogreb Rev. A. Sojarja.

Truplo ranjkega Father Sojarja se je preneslo v cerkev Matere Božje v Pittsburghu, Pa. v sredo, due 10. t. m. po poldne ob 3. uri, kjer so se opravile običajne molitve za ranjkega ob prisotnosti več duhovnikov in faranov. Ves dan, posebno pa zvečer je bila slovenska cerkev polna vernikov, ki so prišli pokropiti truplo umrlega župnika in pomolit za mir in pokoj njegove duše. Zvečer mu je tudi Pevsko društvo "Prešeren" zapelo nekaj žalostink v cerkvi in pri tem krasnatum petju ni ostalo nobeno oko suho.

Sv. maša zadušnica se je brala v četrtek zjutraj ob 10. Sv. mašo je pel Rev. Josip Verhunc iz Pittsburgha; kot dijakon in poddiakon sta bila Rev. Luka Gladek iz Steelton, Pa. in Rev. John Plevnik iz Joliet, Ill. Cerkev je bila napolnjena do zadnjega prostora in veliko ljudij ni moglo niti v cerkvi. Pri sv. maši je pel škofski zbor duhovnikov. Po sv. maši je truplo blagoslovil sam pittsburghski škof Rt. Rev. Boyle, ki je prišel osebno, da pokaže svoje spoštovanje do Father Sojarja, dasiravno je ranjki častiti gospod samonekaj mesecov prebival v njegovi škofiji.

Med drugimi duhovniki, ki so izkazali zadnjo čast Father Sojarja so bil slediči slovenski duhovniki: Rev. Moder, Rev. Kebe, Rev. Černe, Rev. Mihelič, Rev. Gladek, Rev. Verhunc, Rev. Plevnik, Rev. Šorič in Rev. Stipanovič.

Po sv. maši je truplo Father Sojarja ostalo v cerkvi do včera, kjer se je zopet zbralovalo število faranov, da izkažejo zadnjo čast svojemu prijubljenemu duhovniku.—Rev. Mihelič se je v kratkem, toda jedrnatem govoru v imenu faranov poslovil od Father Sojarja. Povdralj je, kako težka in trujeva je bila pot pokojnikova skozi življene; toda, šel je za svojim Gospodom in Učnikom na Kalvarijo, kjer je sedaj končal svojo pot v službi Gospodevi lepo pravljeno na smrt — previden s sv. zakramenti.

Po dokončanih molitvah so vzdignili truplo naslednji možje: Math Jakš, Frank Golob, John Balkovec, Frank Cvetič, Anton Dekleva in Vinko Bižal in krsto položili na mrtvaški voz, katerega je spremjal več faranov in prijateljev pokojnika v svojih avtomobilih. Na kolodvoru pa je bilo zbrano veliko število slovenskih rojakov iz Pittsburgha in okolice, da vzamejo zadnje slovo od prijubljenega Father Sojarja.

Med mnogobrojnimi venci je bil tudi krasen venec, dar faranov cerkve Matere Božje v Pittsburghu, faranov iz Sunny-side Hill; Mr. in Mrs. Kos, Rev. Jos. Šorič, rojakov Slovencev iz Ambridge, Pa., Mr. J. Trempusha in več drugih.

Ob 9. uri zvečer, dne 11. jan. je odpeljal vlak zemeljske os-

tanke ranjkega Father Sojarja proti Chicagu in Jolietu, kjer je pokojnik deloval okoli 18 let med Slovenci in kjer bo tudi na lastno željo počival med svojimi rojaki na slovenskem pokopališču sv. Jožfa v Joliet. Truplo je spremjal pokojnikov svak Mr. Ivan Čemažar iz Chicaga ter Rev. John Plevnik in Rev. Jakob Černe.

Ko je truplo dospelo na Englewood postajo blizu Chicaga, je ondšakalo že številno rojakov in rojakinj iz Chicaga, South Chicaga in Waukegan. Ondi so položili Chikažani krasen in velik križ iz rož na pokojnikovo krsto s sledčim napisom:

Vedno zvesti prijatelji iz Chicaga. — V posebno najetem železniškem voznu, vozeč proti Jolietu je bilo okrog 70 rojakov in rojakinj; počak tega se je peljalo tudi več Slovencev in Slovencov v 7 avtomobilih.

Truplo pokojnika je dospelo 12. t. m. v Joliet ob 10:20 dop., kjer je bilo zbranih številno jolietskih faranov.

Zatem se je vršila peta sv. maša zadušnica v naši slovenski cerkvi sv. Jožefa, katero je dalo vnet pokojnikov prijatelj Rev. Plevnik ob asistencu Rev. Černeta in Rev. Schiffrer. Pri tej priliki smo videli v cerkvi 25 duhovnikov; 14 slovenskih, ostali so bili pa drugorodeci. Med prvoimenovanimi so bili: Rev. Oman, Rev. Bajec, Rev. Val. Šifrer, Rev. Pakič, Rev. Černe, Rev. Ažbe, Rev. Stukel, Rev. Zakrajšek, Rev. Winkler, Rev. Zamjan, Rev. Solar, Rev. Plaznik, Rev. Plevnik in Rev. Butala.

Se pred sv. mašo, so vsi šolski otroci cerkvi sv. Jožefa v sprmstvu čast. šolskih sester korakali mimo krste pokojnika. Cerkev je bila pri tej službi božji natlačeno polna. 'Requiem' mašo je pela šolska mladina, med tem ko je pred mašo in po maši zapel Pevski zbor cerkve sv. Jožefa žalostinco: "Blagor mu" in "Nadzvezdami." Od pokojnika sa je v imenu svojih stanovskih tovarišev in faranov poslovil Rev. Fr. Ažbe, duhovni vodja K. S. K. J. Govoril je tako krasno in tako ganljivo, da je marsikom rosilo oko. Ker imamo ves ta govor st. nografiiran, a ga vsled pomanjkanja prostora danes ne moremo tu priobčiti, sledi govor Rev. Ažbeta v prihodnji številki.

Po dovršenih obredih so verniki še enkrat, oziroma poslednjikrat vzeli slovo od pokojnika idoči v dolgih vrstah mimo krste. — Častite šolske sestre, so ta dan cerkev in oltar okrasile z žalnimi trakovi.

Zatem je šest nosilev dvignilo krsto na mrlški voz, na kar se je vrsta pogrebec v bližino 70 avtomobilov pomikala proti slovenskemu pokopališču.

Nosilci rakve so bili: Mr. Sitar, in Mr. Zalar iz Jolietta; Mr. W. Laurich, in M. Nemanich iz Chicaga; Mr. Kučič in Mr. Unkovič iz So. Chicaga. Na pokopališče so pokojnika v avtomobilih spremljali

razen treh slovenskih duhovnikov iz Chicaga vsi drugi, tako tudi vse šolske sestre. Po odpetižih žalnih pesmi pred odprtym grobom je truplo pokojnika poslednjic blagoslovil Rev. John Plevnik, nakar so cerkvni pevci in pevke v številnem zboru zapeli nagrobno "Jamica tiba". Pokojni Rev. Sojar počiva poleg dveh slovenskih duhovnikov: Rev. Kranjca in Tomazina, ali onem pokopališču katerega je določil že za časa njegovega življenja. R. I. P.

Nič strahu pred stavko.

West Frankfort, Ill., 12. jan. — Frank Farrington, predsednik Zveze premogarjev v Illinois, trdi v svojem brzjavcu, ki ga je sem poslal, da vse kaže na lep uspeh sedanjeh konference med operatorji in zastopniki unije. On je prepričan, da bo prišlo do sporazuma brez stavke. Sedanja pogodba je v veljavni do 1. aprila 1923.

PRED NOVIM KONFLIKTOM V EVROPI.

London, Anglija, 13. jan. — Položaj v Evropi, kakoršen je bil zadnje dni, je zelo kritičen. Znamenja nove vojne so na vidiku. Strasti nacionalizma, fašizma, militarizma na eni strani in komunizma na drugi so vzplamtele na vseh kontinencih in krajih in nad to mešanih vsestajajo sence novega, strašnega klanja.

Francozi imajo v rokah Ruhr in pošljajo vedno več vojaštva v nesrečno nemško pokrajino.

Zavezniška reparacijska komisija je dala Nemščini čas do 30. januarja, da plača 500 milijonov zlatih mark odškodnine.

Nemeji sabotirajo Francoze. Premogovniški sindikat v Ruhrju je obvestil Francoze, da ne pošlje denarja za izplačanje mezde ruderjem. Odgovornost za mezde je torej padla na Francoze; ako ruderji ne dober plače, ne bodo hoteli delati. Francozi pravijo, da bodo tiskali posebni denar za delavce v Ruhrju, toda nemška vlada zatrjuje, da bo ta denar brez vrednosti zunaj Ruhra.

Nemška vlada je v strahu pred revolucijo in civilno vojno. Bavarski fašisti odprto pozivajo na vojno in groze, da sami mobilizirajo svoje čete in najprej vržejo ob tla domače strahopetee in izdajalce, potem pa napadejo Francoze.

Predsedniku Ebertu je bilo žal, da je odredil nedeljo za dan narodnega žalovanja in demonstracij proti okupaciji Ruhrja. Policija v Berlinu je v soboto odredila, da se demonstracije ne smejo vršiti na prostoru Unter den Linden, kjer so vladna poslopja in poslananstva tujih držav.

Iz Rige prihajajo vesti, da se ruske rdeče čete zbirajo na meji Poljske.

Na Poljskem je zavrela velika nacionalistična kampanja za priklopitev tistega dela Gornej Slezije, ki je po odloku zaveznikov ostal Nemčiji, vodja poljskih fašistov, je objavil poziv na mobiliziranje prostovoljev. Listi v Varšavu pišejo, da

je zdaj ugoden čas za okupacijo yse Slezije.

Položaj v Memelu je bolj nevaren kakor v Ruhrju.

Francoška posadka, ki je v imenu Lige narodov držala Memel, je pobegnila na bojno ladijo in uporni Litvinci so gospodarji tega kraja na skrajnem severu Nemčije. Francozi in Nemci so skupaj-poskušali odditi Litvincem, ali bili so prislabi. V kratkem boju je bil ubit eden Nemec; koliko mrtvih imajo Litvinci, ni znano.

Iz Bukreša se poroča vest, da so spopadli Madžari in Rumunci na novi ogrske-rumunski meji. Tri ure je trajala bitka. Podrobnosti še niso znane.

Italija je pričela mobilizirati letnik 1922.

Londonski listi poročajo, da je okupacija Ruhrja dogovorjena igra med Poincarejem in nemškim industrijskim mogoten Stišnoscem. Stišnec je hotel, da pridejo njegove industrije v Ruhr pod kontrolo Francije iz razloga, da bodo bolj varne pred nemškimi boljševiki, katerih nemška vlada ne more ukrotiti.

Protest angleških ruderjev.

London, 13. jan. — Eksekutivni odbor Zveze ruderjev je danes sprejel resolucijo, v kateri ostro protestira proti okupaciji ruhrske doline po francoskih četah. Resolucija se med drugim glasi, da je mir Evrope zoper v nevarnosti, in sicer topot vsled francoskega militarizma. Francoški militaristi se niso nič naučili od zadnje vojne, ki je strila nemški in avstro-ogrski militarizem in zenejo izmenčena ljudstva v novo krvavo kopelj.

Kukluksovci pred sodiščem.

Bastrop, La., 14. jan. — Adie May Hamilton, 17 letno dekle, ki je bilo izgnano iz mesta od klansmanov, je danes pričel na obravnavi glede umorov Danielsa in Richardsa. Dekle trdi, da jo je izgnal bivši župan dr. B. M. McKoin. Neko noč je prišel k njeni materi na dom z večjem številom moških ter so dekle odpeljali. Vsi so bili maskirani. Dr. McKoin je bil

zatrjuje, da je razvedanka. Potem so dekle ugrabili, a mater pretepli, ker jim je kljubovala. S

amokreši so zagrozili, da ne smejo drugi iz hiše. Dr. McKoin je dekletu dal \$7 za vožnjo v Little Rock, Ark. Tam je dekle ostalo 4 mesece in se je na povabilo klanstva vrnil k materi.

Obravnavava se nadaljuje.

5 neubogljivih premogarjev ubilo.

Birmingham, Ala., 10. jan. — Idoča v prepmogovnik vključevali, da je nevaren, da jasne v Dolomite rovu dosegla smrt, ko se je pripetila plinova razstrelba. Štiri so bili črni in 1 beli.

IZ STARE DOMOVINE.

Povrnili se je 11. dec. v Ljubljano po štiriletni odsotnosti dr. Ivan Šusteršič. Na kolodvoru so ga sprejeli nekateri njegovi prijatelji. Otvori baje odvetniško pisarno v Ljubljani.

Solski prazniki. Ministrstvo je določilo, da so solski prazniki pri nas: 1. december kot dan ujedinjenja, 17. dec. — kraljev rojstni dan, praznik sv. Cirila in Metoda ter 28. junij — Vidov dan.

Na smrt obsojenega ruderja Keroševiča, ki je v nekem štrajku na silobranu usmrtil nekega orožnika, je kralj pomilostil na 20 let ječe.

Mariborska porota. Krvava veselica v Dol. Bistrici. V gospodinji Marka Godina v Dol. Bistrici v Prekmurju se je vršila dne 17. septembra veselica s plesom. Okrog 9. ure zvečer je nastal med fanti iz Dol. in Srednje Bistrice prepričljiv, kateremu je sledil pretep, ki je končal z ubojem. Ivan Zalik, 25 let star kmet v Srednji Bistrici, je med drugimi napadel tudi Matijo Jakšiča. Z dejavnim hrastovim kolom oborožen je za vrati stojec lopnil najprej po Marku Krestinu, katerega pa ni zadel. Zato pa je bolje zadel zraven stojecega Matija Jakšiča, katerega je udaril brez vsakega povoda dvakrat po glavi. Prebil mu je lobanje in poškodoval mu možgane, tako da je Jakšič par dni pozneje v bolnici v Murski Soboti umrl. Zalik se je zagovarjal s silobranom, kar so mu porotniki tudi verjeli. Obsojen je bil ne radi na pravnični in avstrijski organizacijam in zavodi, zastopniki oblasti in vsi sloji prebivalstva brez razlik narodnosti. Tudi dežela je bila denuncirala, da je govoril proti italijanski državi. Aretirali so ga in odvzeli v Trst, kjer je bil skoro dva meseca v ječi. To mu je izpodkopal zdravje. Nadškof dr. Sedaj ga je imenoval stolnega župnika in kanonika, a smrt je že prežala manj in ga 6. dec. iztrgal iz srede gorškega ljudstva. Pogreb je bil na praznik 8. dec. Udeležila se ga je Gorica z vsemi svojimi verskimi in dobrodelnimi organizacijami in zavodi, zastopniki oblasti in vsi sloji prebivalstva brez razlik narodnosti. Tudi dežela je bila stevilno zastopana. Sprevd je vodil generalni vikar Msgr. Šimon Lenard s celokupnim kapiteljem, peli so cerkveni povei in Glasbena Matica. Ob smrti se je pokazalo, kako vseslovensko spoštovanje in ljubezen je vživel pokojnik v Gorici in Julijski Benečiji sploh. — Rojen je bil pok. dr. Ignacij Kobal 1. 1878. na Sventiški gori; v mašniki je bil posvečen 1. 1903. Za doktorja je bil promoviran v Rimu. Nato je bil dve leti kapelan v Dornbergu, postal stolni vikar v Gorici in katehet na moškem učiteljstvu ter je zastopal cerkev v okrajnem šolskem svetu. Ostalo njegovo delo smo že gori omenili. Bog mu bodi za vse obilen plačnik!

Največji slovenski tednik v Združenih državah.

Izhaja vsako sredo.

Naročnina:

Za člana, na leto \$1.20
 Za nadlane \$2.00
 Za inozemstvo \$3.00

NASLOV

uredništvo in upravljalja: 1004 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Telefon: 1048

pred plebiscitem obetaли svobo-
do, spoštovanje naše narodno-
sti in bratsko ljubezen.

PRIMORSKE NOVICE.

† Dr. Ignacij Kobal. Smrt dr. Ignacija Kobala se je globoko dojnila vsega slovenstva v Julijski Krajini, posebno pa našega goriškega ljudstva. Saj je deloval vsepovod, kjer je šlo za dušni in gmotni blagor goriških Slovencev. Bil je 12 let voditelj slovenske Marijine družbe v Gorici in jo visoko dvignil

Društvena naznanila in dopisi

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisnik iz Marselles, Ill.

Vaša izjava, ali grožnja napram onemu obrekovalcu je preveč osebna. Pobotajte se ž njim na drugačen način, ali mu pa pišite. Sploh pa dopisov b'z podpisa ne spejmemo.

Prihodnja številka "Glasila" bo izšla en dan, ali dva dni kasneje zaradi precej obširnega finančnega poročila gl. tajnika povodom letnega zborovanja glavnih odbornikov, kar mora biti v tiskarni nastavljeno; tako se bo tudi urednik "Glasila" tega zborovanja vdeležil namesto zapisnikarja, ker se je oprostil.

Danes smo prvikrat prioblikali imenik uradnikov kraljevih društev za tekoče leto. Ona društva, ki nam doslej še niso naznani imena letosnjih uradnikov so uljudno prošeni, da to store kmalu. Če je v tem imeniku morda kaj nepravilnega, naj se nam to blagohodno naznani.

PREDNAZNANILO društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill.

Na redni društveni seji, dne 6. januarja je bilo sklenjeno, da društvo priredi igro "Tihotapec", v prid društvene bolniške blagajne dne 8. aprila, prvo nedeljo po Veliki Noči, ali na Belo nedeljo. Prosim, da bi druga sosedna chikaška društva to vpoštevala, in ne kake prireditve priejala na isto nedeljo, ker s tem bi škodovalo stbi, in tudi nam v finančnem oziru.

Večkrat sem že opominjal člane, da bi svoje mecene pripravke vredne plačevali vsak mesec, in to na društveni seji, ne pa nadlegovati tajnika na domu. Tajnik absolutno ne bode sprejemal nobenih asesmentov več na domu, ampak le pri društvenih sejah; prosim, da to blagovolite vpoštevati.

Na zadnji seji je bilo odobreno, da društvo preloži svojo prihodnjo društveno sejo na petek, dne 2. februarja, to pa radi tega, ker bode imelo dr. sv. Neže Katoliških Borštinaric igro v soboto 3. februarja. Torej zapomnite si: prihodnja društvena seja bude v petek, dne 2. februarja ob pol osmih zvečer v cerkveni dvorani. Prosim, da gotovo poravnate svoje zaostale asesmente, na prihodnji seji.

Z bratskim pozdravom,
Louis Bobich, tajnik.

Društvo "Jezus, Dobri Pastir", št. 49, Pittsburgh, Pa.

Naše društvo je imelo svojo glavno letno sejo dne 17. decembra 1922, na katere je bil izvoljen slediči odbor za leto 1923:

Predsednik Mike Markovich; podpredsednik Stefan Rogina; tajnik Jos. Bahorich; zastopnik Geo Weselich; blagajnik John Krotec; predsednik nadzornika John Radovic, nadzornika Geo. Milek in Peter Poje.

H koncu naj še omemnim par nasvetov za članstvo našega društva.

Prvič: Člani ne vpoštevajo predsednikovega in tajnikovega poziva, da bi v slučaju smrti kakuge sobrate žez noč čuli pri pokojnikovi krsti, ali da bi krsto nosili pri pogreb.

V takih slučajih mora romati tajnik od Poncija do Pilata okoli članov in jih positi; žal pa, da se vsakdo izgovarja na ta, ali drug način, da nima časa. Nekatera društva imajo glede pogrebcev lepo urejeno;

za to že vnaprej izbrane člane, katerim se zamudo časa plača v deležene blagajne.

Cemu imamo podporna dru-

štva. Zato, da se skupaj zbiramo; da v slučaju nesreče drug drugemu pomagamo; ko pa kak član umre, je naša sveta dolžnost, da ga tudi spremimo k zadnjemu počitku.

Pozdrav,
Jos. L. Bahorich, tajnik.

Društvo sv. Srca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo.

Ker so že razna društva naše Jednote objavila imena novih uradnikov za tekoče poslovno leto, tako navajam tudi jaz, kot bivši tajnik gori omenjenega društva nasledna imena treh gl. uradnikov društva sv. Srca Jezusovega za tekoče leto 1923 in sicer:

Predsednik Filip Trost, 3436 La. Ave., tajnik Josip Pozek 1918 a Oreg. Ave.; blagajnik in zastopnik John Miklič 3918 Reg. Ave.

S sobratskim pozdravom,
Rudolf Grabrijan, tajnik.

VABILO NA VESELICO.

Društvo "Marije Pomagaj," Chicago, Ill., uljudno vabi vsa slovenska društva ter sploh vse chikaške farane, ter Slovence in Slovénke chikaške okolice, da se vdeležijo velike aškaradne veselice, ki jo priredi zgoraj navedeno društvo dne 21. januarja v šolskih prostorih na 22. in Lincoln St.

Začetek veselice ob 3. uri popoldne, vstop mask bo ob 7. uri zvečer. Samoobsebi umevno je, da vstop se bode dovolile dostenjim maskam. Začetek maske se bode razdelilo darove, v \$50.00 vrednosti. Grala bude izvrstna godba, začetek in prigrizek se bode tudi dobro preskrbelo; torej vabi se enkrat društvo Mar. Pomagaj. Slovenci in Slovenke, pričite vse dne 21. jan. na našo veselo domačo predpustno zabavo.

Za društvo Marije Pomagaj:

Mary Gregorič, predsednik.
Mary Blaj, tajnica.

Matilda Duller, zastop.

POZIV.

S tem prosim sestro Mary Lizar, članico društva "Marije Pomagaj", št. 78, K.S.K.J., da naj se kmalu pri meni pisemo javi glede neke važne društvene zadeve. Pisala sem ji že več pisem na 1828 Fisk St. Chicago, Ill., a vsa pisma ni je pošta vrnila.

Mary Blaj, tajnica.
1934 So. Hamlin Ave.
Chicago, Ill.

Društvo sv. Jožefa, št. 103, West Allis, Wis.

Tem potom naznanjam vsem članom našega društva, da se je sklenilo na zadnji seji, dne 6. jan., da se korporativno vdeležimo jubilejne veselice dr. sv. Jan. Evang., št. 65, K.S.K.J., vršeče se v nedeljo, dne 21. januarja v S. S. Turn dvorani. Zbiramo se ob dveh popoldne v Cerkveni dvorani v Milwaukee na 4. Ave. in Mineral St.

Nadalje je bilo sklenjeno, da kateri člani se ne bo vdeležil te veselice, mora prispeti 50c. v društveno blagajno.

S sobratskim pozdravom,
Louis Sekula, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 105, New York, N. Y.

Naznanjam, da so bile izvucene sledeče uradnice našega društva za leto 1923:

Predsednica Ivana Ovec, podpredsednica Mary Derčar, tajnica in zapisnikarica Mary Willer; blagajničarka Terezia Kovač; zastopnica Alojzij Grum; nadzornice: Alojzij

črum, Fany Peterka, Mary Vakerst; mrlski odbor: Mary Pavlič in Mary Prelovšek. Za bohniški odbor je bilo sklenjeno, kakor tajnica izprevidi, cetera sestra je bolj blizu volne sestre, da jo ona obvesti glede obiska. Vsled tega prosim, da to vpoštevate na poplagni sklepa društvene seje. Če je se vrše vsako druge nedelje v mesecu ob 3. uri popoldne v šolski dvorani cerkve sv. Nikolaja na 123 — 2 St. / Zelo mi me veselilo, da bi se malo bolj zanimale za društvo, ozirina, da bi bolj redno obiskovala mesečne seje. Čeravno že nalo pozno, voščim vsem skupaj zdravo in uspešno Novo leto.

S pozdravom,
Mary Willer, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 136, Willard, Wis.

Tem potom se uradno naznam, da je društvo sv. Družine, št. 136, K.S.K.J. v Willard-u a svoji mesečni seji sklenilo, da se še nadalje sprejemajo ovopristopli člani prosti vse društveni pristopnine, in to začelo nadaljnih treh mesecev: ebr. mare in april. Naznana se tudi, da novopristopličan ni oproščen pristopnine v ednoto.

Spozdravom,
Ludvik Perušek, tajnik.

Društvo Presv. Srca Jezusovega, št. 166, So. Chicago, Ill.

Opominjam sve članove ovog društva, da nefalenju budu pristopovali mjesečni sjednici na 1. januara, i da svak svoj začasti dug stare godine 1922 dplati. Isto imamo došlih tvari rešiti od stare godine ko je još nisu rešeni; i isto još nisu novog odboru izbrali za odinu 1923, zato ja vas umovjavam sve od prvog do poslednjeg člana, da dojdete nefaleno na buduči sjednici; članovi ne bude prisutan na ovoj jednici 21. jan. u cerkveno tvorani (96 St. So. Chgo) u sata P. M., biti će globen 10c.; izprika jest samo bolest i adnja: To ni je lijepo i často, da dodje na sjednici samo — 6 članova! Kako more društvo napredovati s takim člom. Ja vas uslijed toga oči jedan put opominjam, da e skupite što v večem broju.

Luka Grahovac, tajnik.

Iz urada dr. Sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill.

Členjeni mi sobrat urednik!

Najprvo vam želim prav ročeno in veselo Novo leto 1923, K.S.K. Jednoti pa v tem etu veliko napredka! Da bomo pa istega dosegli, zato priznam vse cenjeno članstvo, da si se osobito v tej tej kampanji animali za pridobivanje noih članov(ie); tako tudi aperiram na vse materje, da bi tučili njih spadali pod okrilje Mladinskega oddelka K.S.K. Jednote. V ta oddelek e sprejema tudi otroke nečlanov in nečlanice, samo da jih redlaga kak član(ica) naše Jednote ter plačuje zanje asesment 15c. na mesec.

Zel, da je še dosti takih starišev, ki imajo svoje otroke zaročane pri kaki židovski organizaciji napredovala; način ne bomo zmagali.

Paziti in gledati moramo v prvi vrsti na našo mladino. Obito sedaj se nam nudi lepa viločnost, ko ja gl. odbor razpisal kampanjo za 1,000 novih članov(ie) v odraslem, in 2,000

Mladinskem oddelku. V tej kapanji želim vsem skupaj eliko uspeha in blagoslov Življa!

Nadalje opozarjam osobito naše našega društva sv. Ane,

št. 170, da bi se v tej kampanji malo bolj zanimale. V Chicago je še dosti ogrskih Slovenc, ki še ne spadajo k nobenem društvu. Vsa te rojakinje moramo k nam privesti, da nas bo lepo število skupaj.

Prosim Vas tudi, da redno prihajate na mesečne seje, vratič se vsako prvo nedeljo v šolskih prostorih ob 2. uri popoldne. Pommite, da je sklep društva, da e članica ne pride najmanj trikrat na leto na sejo, bo vsaka plačala \$1.— kazni. — Dobro vemo, kjer ni sloge, tam tudi ni napredka. Zahvaljamo torej rokave in stopimo na noge za prospeh našega mladega društva.

S sestrskim pozdravom,
Agnes Horvat, tajnica.
1844 W. 22. Place,
Chicago, Ill.

Waukegan, Ill.

Zimo imamo letos še precej povoljno. Delavske razmere so tudi letošnjo zimo boljše, kot so bile lanske, ker tovarne ukaj obratujejo večino s joljno paro, sedaj po Novem letu.

Na društvenem polju smo dobro organizirani; tukajšnji Slovenci, imamo različna podpora društva, dramatične in šolske klube, kar vsa lepo našredujejo.

Tudi imamo "Stavbinsko in osvojilno društvo"; to društvo je pripravljeni zlasti mladim antom, kateri s svojim malim edenskim vplačilom dobiti po riteku 6 let, celo vplačljivo voto z lepimi obrestmi vrednimi.

Zraven omenjenih društev imamo tudi "Zadružno prodajalno", kateri tudi lepo napreduje. Dne 27. jan. se bo vrlila letna seja "Zadružne prodajalne" ob pol 8. uri zvečer v Slov. Domu, poleg volumno organiziranih tudi v druga društva, da nas ta seje tudi izplačevajo obresti ali dividende od delnic; delničarji so prošeni, da rineso sebaj na sejo razposlano jim nakaznice.

Pozdrav,
John Plut.

Pittsburgh, Pa.

Nad vse napričkovana vest se je raznesla po pittsburghski aselbini v početku dne 8. jan., ker je ta dan okrog petih popoldne za vedno v Gospodu zaspal nam nikdar nepozabni in neumorni delavec v vihogradu Gospodovem Rev. Anton Sojar.

Res, malo čas je bil med nami in že je pokazal, da je zmožen voditi še večjo faro, kot prej in sicer naš slovensko faro. Da si je v takem kratkem času pridobil dosti prijateljev, ni treba še po sebej omenjati. Ko se je raznesla vest o njegovi smrti, in ko si idel dve osebi nisi mogel drugačeti kakor izraze: "Prekmalu nas je zapustil, prehitro je vzel slovo od nas!" Pristem si videl pri vsakem solzneči, pri otročih, kaker tudi pri odraslih. Ta izguba je za naše velika, ker se ravno sedaj nahaja naš župnik Rev. John C. Mertel v starci domovini, tako velika fara, kot naša in tudi šola, v katero zahaja približno 500—600 otrok pa — brez duhovnika!

Da je bil pokojni Rev. Anton Sojar vzor duhovnika in narodnjaka, priča dejstvo, da je v takem kratkem času naša fara prav lepo napredovala. — Kako veličasten je bil pogrebne 11. t. m. ko so njegovo truplo od tu prepeljali na želzniško postajo. Pri pogrebnih obredih v cerkvi je bil navzoč sam premil. škof, in 18—21 duhovnikov od vseh strani inudi ljudstva od blizu in daleč cerkev natlačeno polna; vse te da, je bila naša, precej veličaste pokazalo, da je bil Rev. Anton Sojar visoko spošten v tistih, kateri so imeli pri-

like saj enkrat videti ga. Zato, dragi, voda in spoštovani gospod Sojar, vsa pittsburghska naselbina ti klice: "Z Bogom, ker nas ostavljaš in se poslavljajo od nas, saj od nekaterih kateri smo Te radi imeli in nam ne bo, mogoče nikdar videti tvoje gomile in Ti nanjo položiti vene prijateljstva in spoštovanja in Ti prizgati svečo v trajen spomin; zatorej se enkrat klicemo: Počivaj mirno in naj Ti bo lahka tuja zemlja daleč od Tvoje rojstne domovine! Naj Ti bo ohranjen najblajši spomi!

Ravno sedaj ko pišem te vrstice sem zvedel, da je tudi umrl naš sobrat in član društva Marije Sedem Zalosti, št. 50, K.S.K.J. Joseph Čadonich, ki je tudi bolehal samo par dni. Torej vsem sorodnikom ob mladih, moje iskreno sožalje!

Pozdrav,

Joseph Sneler,

zast. dr. M. S. Zalosti, št. 58.

VABILO NA KONCERT.

Canjenemu občinstvu v Pittsburghu, Pa. in okolici se tem potom naznam, da priredi Slovensko mladinsko tamburaško društvo "Ilirija" koncert s plesom, dne 25. januarja 1. v Hrvatski narodni dvorani (East Canal St. N. S. Pittsburgh, Pa.)

Ker je naše društvo "Ilirija" še mlado, in se mora boriti za svoj obstan

"GLASILOK. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravnštvo:

JOLIET, ILL.

Telefon 1048.

Naročnina:

Za člane, na leto	\$1.20
Za nečlane	\$2.00
Za inozemstvo	\$3.00

OFFICIAL ORGAN

of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the order.

Issued every Wednesday.

1004 N. Chicago St.

OFFICE:

JOLIET, ILL.

Phone: 1048



Kako smo napredovali l. 1922.

V predzadnji številki "Glasila" smo priobčili veselo novotletno vest, da je naša K. S. K. Jednota stopila v vrsto milijon-dolarskih organizacij. Kakor čujemo, je ta vesela vest povzročila med društvom največjo zadovoljnost in ponos.

Kakor boste razvideli iz obširnega finančnega poročila gl. tajnika, ki bo priobčeno v prihodnji številki, naša K. S. K. Jednota ne premora ravno \$1,000,000.00, ampak že celo za \$46,531,54 več; njen skupno premoženje obeh oddelkov je znašalo 31. dec. lanskega leta \$1,046,531.54; toliko resnici na ljubo in dobro stvari v pojasnilo.

Vse Jednotine knjige in računi so bili včeraj po bratih nadzornikih pregledani in potrjeni. Z dovoljenjem br. gl. tajnika posnemamo iz njegovega zadnjega računskega poročila nekaj važnih podatkov in točk, ki nam pričajo, kako smo napredovali pri K. S. K. J. leta 1922.

Vzemimo najprvo napredek v številu članstva:

Konec l. 1921 je bilo v odrastlem oddelku 12,289 članov (ie); konec l. 1922 je znašalo to število 12,641; torej smo lansko leto napredovali za 352 članov (ie) v označenem oddelku; to tvori skoraj vsak dan po enega novega člana (ico) tekom leta; ali 29.4 na mesec.

Se bolj uspešno smo pa napredovali lansko leto v Mladinskem oddelku; tekem leta je namreč narastlo bivše skupno število 6474 na 6871, ali za 397 novih članov tega oddelka, ali za 33 novih slehernih mesecev. — Ako računamo skupno število odraslega in mladinskega oddelka (12641 in 6871) dobimo 19,512 skupnih članov (ie) ozir. še za 488 manj kot 20,000 (dvajset tisoč!). Teh 488 moramo na vsak način pridobiti še tekom tege mesece!

Zdaj pride pa na vrsto napredek v pramoženju: Dne 31. dec. 1921 je znašalo skupno premoženje odraslega oddelka \$866,085.19; leto kasneje (31. dec. 1922) pa \$1,017,495.38; torej znaša čisti finančni prebitek v minulem poslovнем letu \$151,410.19 ozir. \$12,617.51 vsak mesec. V Mladinskem oddelku smo napredovali za \$3,767.39; skupno premoženje Mlad. oddelka je znašalo 31. dec. lanskega leta \$29,036.16; v obeh oddelkih smo torej napredovali za \$155,177.53.

Ako vpoštevamo skupno premoženje odraslega oddelka da bi izračunali koliko odpade na vsakega posameznega člana (ie), dobimo \$80.49. Ker pa tako računanje ni na mestu; ozir. ker je Jednota solventna, pride v resnici na vsakega člana (ico) \$100.—, razliko tvoji dejstvo, ker niso vsi člani zavarovani za eno in isto posmrtnino, ampak na tri različno načine: \$250.—, \$500.— \$1000.—. Vsak član, zavarovan za \$1000.— ima na podlagi solventne tabelice pri Jednoti vplačanega \$100.—; za \$500.— \$50.—, za \$250.— pa \$25.—. Jednota je 100%, če imajo člani zavarovani za \$1000.— gotovih \$100.— pri Jednoti, oziroma deseti del, za kar so zavarovani.

Tudi pri "Glasilu K. S. K. Jednote", nam kaže zadnji polletni račun dobiček; v tem času je imela Jednota pri "Glasilu" \$536.83 čistega preostanka; v prvi polovici leta 1922 pa \$573.56, torej skupaj \$1110.39, ali povprečno \$92.53 na mesec.

To vest prinašamo z največjim veseljem, ki nam kaže, da ima Jednota s svojim lastnim glasilom zopet dobiček. Gotovo je stvar, da bomo na prihodnji (XV.) konvenciji zopet lahko poročali o finančnem napredku pri listu, kakor se je to poročalo tudi na zadnji konvenciji v Joliju.

Važen nasvet.

Med novoletnimi sklepi in nasveti, v zadnji številki "Glasila" smo na kratko čitateljem priporočali, da naj ne pošiljajo svojega težko zašluženega denarja v starokrajske denarne zavode (banke, hranilnice, ali posojilnice). O tej točki hočemo danes malo več izpregovoriti, to pa radi tega, ker je slučaj ravno tako nanesel; ta slučaj raztolmačimo kasneje.

Ena izmed velikih napak naših ameriških Slovencev je tudi ta, da premalo pazijo na svoje prihranek; oziroma, da preveč v tem pogledu zaupajo, bodisi svojim sorodnikom, prijateljem, sosedom ali pa tujeem. Marsikdo je to svoje preveliko zaupanje že bridko obžaloval, ko je bil oškodovan. Zgodilo se je, da je temu ali onemu posodil par stotakov, kar na dobro besedno, na prazen nič, da ja za koga drugega podpisal menico, dolžno pismo ali kako obvezno listino; konec konca je bil vsled tega oškodovan ker je moral vsled jamčevine plačati dolg namesto pravega dolžnika.

Recimo, ti posodiš kar na slepo svojemu sosedu \$300, ko si gradi hišo; denar mu izročiš brez listin in brez prič. Dotičnik lahko zataji, da od tebe ni nikdar prejel centa posojila; lahko odpotuje v drugi kraj, ali umrje; ti se pa pod nosom obriši za one stotake. V taki zadevi je treba opreznosti in previdnosti. Skeptičen človek tudi svojemu bratu ne bo posodil denarja brez pismenega zagotovila, ozir. potrdila. Če smo morda že v drugih zadevah malomarni in povrni, ne bodimo še v najbolj važnih — denarnih zadevah. Prevelika usluga, preveliko prijateljstvo in zaupanje, je že marsikoga spravilo na beroško palico. Vedno pomni, da je črna nehvaležnost plačilo sveta. — Ne-

kateri dolžniki so celo tako nesramni, da te bodo kregali, če jih prideš tirjet obresti ali posojeni denar; menda mislijo, da so oni storili tebi uslugo, ker si jim denar posodil, ne pa ti! — Toliko v zadevi previdnost pri posojevanju. Zdaj pa še nekaj vrstic o pošiljanju denarja v starokrajske denarne zavode.

Te dni se je na nas za nasvet obrnil eden izmed naših načrnikov, da naj mu gremo na roke, ker je svojo uložno knjigo Mestne hranilnice v Ljubljani izgubil; v tej hranilnici ima še pred vojno naloženih sedem tisoč kron (K 7000) L. 1914 je moral ta rojak pri označeni vlogi odšteti najmanj \$1400. (Stirinajststo) trdo prisluženih in lepih ameriških dolarjev. Danes je skoro ob ves ta denar če vpoštevamo današnjo vrednost jugoslovanske krone. Dne 11. dec. 1922 so v Ljubljani za 1 amer. dolar plačevali K 292. Ako izračunamo vlogo tega rojaka po današnjem kurzu, je bila njegova hranilna knjižica vredna samo boril \$24.00. (Stiriindvajset!) dolarjev; torej je ta rojak na izgubi za \$1376.00. Ali ni to velikanska škoda! Menida mi sploh ne bomo nikdar dočakali one dobe, ko se bo krom popot plačevalo po 20 centov; danes dobite skoraj 3 krone za 1 cent. Znan nam je slučaj, da ima neki ameriški Slovenec v neki starokrajski posojilnici že več let naloženih K 40,000; zanje je plačal \$8000.—; danes je ta vloga vredna samo \$136.—, torej je dotičnik za \$7864.— na izgubi; tega denarja ne bo nikdar do cesta nazaj dobil.

Seveda mora oškodovanec to izgubo pripisovati posledicam vojne L. 1914 ker prej se ni nihče slutil o vojni, preobratu v Avstriji in o padcu krone.

Da so naši rojaki tako radi leta nazaj pošiljali svoj denar v starokrajske hranilnice, si lahko to tolmačimo iz več razlogov. Prvič so bile obrestne mere starokrajskih denarnih zavodov nekaj večje, kot pa ameriških bank.

Drugič niso ameriškim bankam zaupali, kar je bila skrajna nepremišljenost.

Tretjič so se s tem postavljalci (ali bahlali čes: "Naj izvsa fara in vas, koliko denarja sem še poslal v to, ali ono posojilnico.")

Nikakor ne moremo zapopasti, čemu so baš naši ameriški Slovenci nezaupni napravil Ameriških zanesljivih bankam. Ali ni Amerika najbolj napredna in najbolj bogata država, osobito dandanes? Tri četrte zlate celega sveta imajo Združene države v svojih rokah! Če že tu živis, tu kruh služis, zaupaj tudi svoj denar oni deželi, ki ti daje zaslužek. Ali si že sploh kedaj čital, da bi Slovenci iz starega kraja svoje prihranke v ameriške banke pošiljali? Pri tem pomisli to: Ako imas svoj denar tukaj shranjen in naložen, ga lahko dobiš vsak dan brez kake izgube in z obrestni vred. Če si ga pa imel v starem kraju, si moral prvič več mesecov nanj čakati; pri tem si pa tudi izgubil na kurzu. Ti si plačal krone po \$20.50 za 100; dobil si pa zanje morda samo \$20.00; pri večjih svotah ta razlika že nekaj steje. Če si nujno rabil denar, si bil v zadregi. Rabil bi ga jutri, pa ga nisi mogel dobiti; treba ti je bilo celo, da si se obrnil na kakega prijatelja za posojilo; — a vendar si imel denar, — toda ne v Ameriki. Znan nam je slučaj, da so našega rojaka, ki je imel več tisoč krov v starokrajski hranilnici, — pokopal na mestne stroške; nihče mu ni hotel pomagati vsled tega, ker je imel vinkulirano hranilno knjižico shranjeno v Ljubljani v hranilnici. Ali ni to žalosten slučaj? Denar je imel dotičnik, pa se je moral na zadnje v okrajni bolnišnici, mučiti, ker ga ni mogel takoj dobiti.

Nikakor ne grajam slučaja, če je kdo primoran pošiljati denar v starokrajske denarne zavode v svrhu plačevanja obresti, ali dolga. To je povsem druga zadeva. Najvjčja nesposmetnost je pa ta, če kdo pošilja svoje trdo prislužene dolarme v starokrajske hranilnice vsed špekulacije ali večje varnost. Kateri banke so bolj bogate, bolj varne in zanesljive kot naše ameriške banke in hranilnice? Vse imajo velika poroštva; vse so pod strogo državno kontrolo. Čuli smo, da je neka znana hranilnica v Ljubljani nedavno potrošila 3 milijone krov v politične namene in radi tega je prešla pod nadzorstvo državnega oskrbnika.

Ceravno so danes jugoslovanske krovne skrajno nizko kvotirane, ne svetujemo nikomur, da bi vsled tega s kromi špekuliralo. Kdo v kaj vse lahko še doneše prihodnost. Na Dunaju dobite danes lahko za \$1.00 šestdeset tisoč krov; v Petrógradu pa celo 57 milijonov. Država, ki ima toliko milijard ničvrednega papirnatega denarja v prometu in to brez kakoge kritike in garancije, ne more še tako naglo pričakovati, da se bo njena denarna vrednost dvignila.

Zelo velika nesposmetnost gotovih ljudi je tudi ta, ker nosijo ves denar pri sebi zaščit, ali ga pa drže doma shranjenega; v postelji omari, kovčegu ali celo zakopanega v kleti. Denar lahko izgubiš; ti ga ropar odvzame, lahko doma zgori, ali ti ga tatoči odneso. Če imaš kaj dolarjev od več, nesi jih v banko na obresti, ali jih pa shrani v banki v kako varnostno škrinjico.

Pri tem priporočamo rojakom Slovencem v prvi vrsti naša domača (slovenska) ameriška podjetja, — banke in posojilna društva. Ne nosite svojih krvavo prisluženih novcev judom in tujcem v roke! Držite se gesla: Svoji k svojim!

OBJAVA.

dali bivši Avstro-Ogrski monarhiji \$13.18.

2. Državljanom kraljevine SHS na teritorijih bivše kraljevine Srbije \$14.28.

Vsi potni listi izdani mesečna januarja tega leta, bodo večjavni do 1. avgusta 1923. Vsek presilec je dolžan, da pošte poštne poštne nakaznice (money order) ali po American Express Co.

Osebnih žkov ali znank generalni konzulat ne sprejemata.

Iz pisarne generalnega konzulata kraljevine SHS v Chicago, 936 N. Michigan Ave., Chicago, Ill.

IMENIK KRAJEVNIH DRUŠTEV K. S. K. JEDNOTE IN NJIH URADNIKOV.

1. Društvo sv. Štefana, Chicago, Ill. — Predsednik Anton Kremesec, 2323 S. Winchester Ave. Tajnik Louis Bobich, 1828 W. 22. Str. Zastopnik John Zefran, 2723 W. 15th St. Redna seja se vrši vsako prvo soboto v mesecu v Slovenski cerkveni dvorani.

2. Društvo sv. Jožefa, Joliet, Ill. — Predsednik Anton Golobič, 209 Jackson St. Tajnik John Vidmar, 611 N. Broadway. Zastopnik John A. Težak, 1012 N. Chicago St. Redna seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu v starji řoli.

3. Društvo Vit. sv. Jurija, Joliet, Ill. — Predsednik John Krein st., 605 N. Chicago Street. Tajnik Joseph Panian, 1001 N. Chicago St. Zastopnik Joseph Klepec, 300 Woodruff Rd. Redna seja se vrši vsako prvo soboto v mesecu v starji řoli.

4. Društvo sv. Cirila in Metoda, Tower, Minn. — Predsednik Josip Oblik, bx. 1162, Soudan, Minn. Taj. Fr. Svajer Box 835 Soudan, Minn. Zastopnik John Tekavc, Box 770 Soudan, Minn. Redna seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani stare řole.

5. Društvo sv. Družine, LaSalle, Ill. — Predsednik Alojz Bedenko, R. 1 Edwards Ave. Tajnik Frank Strehar, 22 Union st. Zastopnik Joseph Gende, 70—2nd St. Redna seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu v slovenski cerkveni dvorani.

6. Društvo Sv. Janeza Krstn, Wenona, Ill. — Predsednik Frank Šifler, box 354. Tajnik Joseph Blatnik, box 244. Zastopnik Frank Smidberger, Box 67. Redna seja se vrši vsako prvo soboto v mesecu v dvorani Sv. Petra.

7. Društvo sv. Jožefa, Pueblo Colo. — Predsednik Ivan Butkovich, 1201 S. 5th Ave. Tajnik John Germ, 817 East C St. Zastopnik Peter Culig, 1245 So. Santa Fe Ave. Redna seja se vrši vsako prvo v trejto mesecu v dvorani Sv. Petra.

8. Društvo sv. Cirila in Metoda, Joliet, Ill. — Predsednik Frasjk Terpen, 1407 N. Hickory St. Tajnik Mat. Bučar, 706 N. Broadway. Zastopnik Frank Duša, 807 N. Chicago St. Redna seja se vrši vsako 3. nedeljo v mesecu v dvorani sv. Cirila in Metoda.

9. Društvo sv. Jožefa, Riggs, Iowa — Predsednik Anton Fir, RFD No. 2, Charlotte, Iowa. — Tajnik Joseph Lukečić, RD. No. 2, Charlotte, Iowa. — Zastopnik John Skalla, RD. No. 2, Delmar, Iowa. — Redna mesečna seja se vrši vsako drugo nedeljo v Riggs, Ia.

10. Društvo sv. Roka, Clinton, Iowa — Predsednik John Štefančič, 608 Pearl St. Lyons, Iowa. — Tajnik Martin Zastopnik John Tancik, 609 Pearl St. Lyons, Iowa. Redna seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani dr. sv. Jerneja.

11. Društvo sv. Janeza Krstnika, Aurora, Ill. — Predsednik John Ajster, 627 Aurora Ave. Tajnik Martin Zelenš

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Truplo pokojnega tomiselskega župnika Frančiška Gabrška je 12. dec. prepeljal mestni pogrebni zavod iz D. M. v Polju na Homec, kjer je bilo čez noč v rojstni hiši na odru. V sredo 13. decembra ob 9. uri ga je pokopal g. kanonik Iv. Lavrentič ob asistenci 10. duhovnikov. Domači župnik g. Anton Mrkun je opravil črno sv. mašo. Udeležilo se je pogreba obilo domačega in sosednjega ljudstva, župljani iz Tomišlja in homška Marijana družba z zastavo. Gajljiv govor je v cerkvi govoril g. kanonik Lavrentič. Povei pa so mu zapeli žalostinke "Vigred". "Blagor mu" in "Nad zvezdami" na domu, v cerkvi in ob grobu. Truplo pokojnega so položili med grobo nj. gove stare matere in njegovega očeta. — Tebi, dragi Franej, večni mir in pokoj v svojem rojstnem kraju, ki si ga toliko ljubil!

O najdbi trupla tomiselskega župnika Frančiška Gabrška se nam še poroča: Truplo rajnega gospoda župnika Gabrška so potegnili na Fužinah dne 9. decembra 1922 ob 9. uri dopoldne nad novim jezom iz vode kakih 40 m od jeza sredi reke delaveca Stefan Breclj in Andr. Krajuš ter monter Kristjan Birk. Pri mrljcu so našli v navzočnosti orožniškega podnarednika iz D. M. v Polju Ambrožiča listnico, v kateri sta bila dva bankovca po 400K, 5 bankovev po 40K, 5 srebrnih krov, 1 srebrni frank in nekaj drobiža; dalje srebrno uro z verižico in mali ključek. Mrljca je identificiral g. župnik Franc Müller iz D. M. v Polju, kateri je rajnega župnika Gabrška osebno pozval. Na truplu ponosrečenca ni bilo videti znakov kake poškodbe.

Pogreb profesorja Franca Verbiča je vodil dne 14. dec. šentpetterski župnik g. Petrič v Ljubljani. Po blagoslovjanju trupla pred hišo žalosti je zapel dijaški pevski zbor I. državne gimnazije pod vodstvom prof. Bajuka žalostinko: "Človek, glej dognemje svoje!", nakar se je razvil veličasten pogreb. Pred krsto so šli gojenec Marijančič in dijaki I. drž. gimnazije pod vodstvom svojih profesorjev; med pogrebi, katerih je bilo silno veliko, smo videli bivšega deželnega predsednika dr. Brejcica, univerzitetnega rektora dr. Aleša Ušenčnika z mnogimi univerzitetnimi profesorji, da je smo opazili poslane Gostinčarja in Sušnika; zelo veliko duhovnikov, na čelu jim konsistorija dr. Čekal, Stroj in dr. Opeka; posebno častno so bile zastopane naše zadruge, v katerih se je ranjki zelo udejstvoval: Zadružno zvezo in Gospodarsko zvezo so zastopali preds. Gosp. zveze prof. Remec, ravnatelj E. Legat in tajnik A. Kralj, Zadružno gospodarsko banko njen predsednik dr. J. Mohorič, Vzajemno posojilnico njen predsednik Ignac Zaplotnik in ravnatelj Oreh, I. ljubljjan. delavsko konsumno društvo njegov predsednik Fr. Kremljar; zelo mnogoštevilno so izkazali svojemu rajnu mu stanovskemu tovarišu zadnjo čast srednješolski profesorji na čelu jim nekdanje rajnikov gimn. ravnatelj prof. Andrej Senčovič in ravnatelj zavoda sv. Stanislava dr. Koritnik. V lepem številu so se poslovili od svojega profesorja nekdanji njegovi učenci. Katoliško narodno starešinstvo se je polnoštivo udeležilo pogreba svojega tovarisa. Pred železniškim prelazom je dijaški pevski zbor zapel "Blagor mu", na-

kar se je večina pogrebcev poslovila od rajnika.

Smrtna kosa. V Dolskem pri Rajhenburgu je umrla gospa Marija Ravljen, roj. Sodič, vdova po šotanjskem posestniku in znanem narodno delavnem možu Josipu Ravljenu.

Umrl je 14. dec. v Radomljah pri Kamniku g. Ivan Jerman, posestnik in trgovec. N. v. m. p.!

Dobrepole. V ljubljanski bolnici je umrl 36-letni posestnik sin Jožef Miklič, doma iz Zagorice. Bil je blag in pobožen fant. Svetila mu večna luč!

Smrtna nesreča na Jese neah. V tvornici Kranjske industrijske družbe je dne 14. dec. dvigalo stisnilo čez život let 1894 v Zg. Lipnici rojenega delavca Antona Bertoncelja, katerega so takoj prepeljali v ljubljansko bolnico, kjer je pa kljub operaciji 15. dec. ob 3. uru zjutraj umrl.

Na Črnčuh je poštni sluga Anton Justin doma na hlevu pospravljal orodje. Vsled neprevidnosti je padel s hleva na neki drog, ki se mu je zapilčil v trebuh. Smrtnoranjene ga so prepeljali v ljubljansko bolnico.

Brzovlak povozi ženo. Brzovlak, ki vozi iz Maribora je med postajami Sevnica in Blace povozil ženo posestnika Zalckarja iz Lončarjevega dela št. 20. Ponesrečenka jeila na mestu mrtva.

Umrl je v Kompoljah pri Dobrepoljah bivši župan Jožef Grm, 43 let star, in sicer sled bolezni, ki si jo je nakopal v ruskem ujetništvu. Bil vedno zvest pristaš SLS da je časa župan v Kompoljah, gleden gospodar in vzoren kranški mož. N. p. v. m.!

Smrtna kosa. Na Humu pri Ormožu sta umrli občinski oddbornik Ivan Beremic in posestnik na Perovem in podžupan občine Grosuplje. N. v. m. p.!

Nenadoma je umrl 8. dec. na Boh. Beli posestnik g. Ivan Burja, star 60 let. Pokojnik je bil po vsem gornjem Gorenjskem znan zavoljo svoje izredne inteligence, kremeniti značajnosti in globoke vernosti. Dolgo časa je bil župan občine Ribno in kot tak vzorno deloval. Ko se je ob prevratu začela proti njemu grda gonja radi aprovizacije in občinskega poslovanja, kot ga je vedil g. Burja". Bil je eden izmed obeh redkih županov, ki od Avstrije ni bil odlikovan, ker se je med vojsko krepko potegoval za svoje ljudstvo. — V družbi s tedanjim g. župnikom Mrakom, sedanjim starološkim dekanom, je delal za gospodarski, politični in kulturni napredok Belanov. Ustanovil je Živinorejsko zadružno, 20 let, bil načelnik Hranilnice za blejski kot na Bledu, ob času graditve bohinjske železnice je zgradil ljudsko šolo, dolgo vrsto let je bil krajni šolski nadzornik. Bil je kristalno čist značaj, blagega sreca in ves prežet ne samo verskega mišljenja, temveč tudi verskega življenja. Zato ga tudi nenašna smrt ni našla nepripravljenega. Ob odprttem grobu mu je ob navzočnosti velike množice prijateljev in znancev s cele Gorenjske govoril blej-

ski župnik svetnik Oblak. Bog bodi plačnik dobr in plemeniti duši!

F. Z.

Smrtna obsodba. Pred mriborskem poroto se je te dni ponovno zagovarjal Andrej Lichtenwallner radi umora svoje žene. Lichtenwallner je stal pred porotniki že septembra, pa je bila razprava praložena, da se preide njegovo duševno stanje. Pri zadnji obravnavi Lichtenwallner ni spregovoril niti besedice, samo kimalo je. Porotniki so stavljeno vprašanje soglasno potrdili, nakar je bil Lichtenwallner obsojen na smrt na vešalah.

Uboj. Radi uboja v fantovskem pretepu je bil pred mriborskem poroto obsojen 25-letni členjeni poljski dñinar Ivan Žalik iz Srednje Bistrice v Prekmurju na 11 mesecev ječe.

Eksplozija. V delavnici puškarja Cupiča v Mariboru se je vnel smodnik. S silnim pokom se je delavnica porušila ter pokopala pod svojimi ruševinami hišnico Ano Skrbince, 11-letnega Cupičevega sina ter Cupiča samega, ki edini je ostal živ, dasi zelo pohabljen.

Puškar Cupič v Mariboru, ki se je pri znani eksploziji poneščil, je umrl. Truplo bodo prepeljali v Gradec.

Vračanje Jugoslovanov iz Rusije. V soboto 2. dec. je v Zagreb doseglo zopet 250 Jugoslovanov, ki so se povrnili iz Rusije, kjer so zaostali kot vojni ujetniki bivše avstro-ogrške armade.

Cena amerikanske masti je takoj drugi dan po končnih občinskih volitvah poskočila od 94 K na 116 K, ravnotak so tudi velecenjeni peki stolnega mesta Slovenije so zopet podražili krušno ceno od 24 K na 28 K pri 1 kilogramu.

Strossmayer — polkovni

zavetnik. 15. topninski polk

Osječku si je izvolil za svojega glavnega patrona škofa J.

J. Strossmayerja. Prvo slavo bo polk obhajal na Strossmayerjev rojstni dan 4. februarja 1923.

Naše ladje se grade v Italiji. Družba "Jadranska plovilna" je dala svoji dve novi ladji "Hrvat" in "Topola" po 8.000 ozir. 350 ton dograditi v Tržiču. S tem je bil odvzet našim ladjedelničarjem in njih delavstvu znaten zaslužek — 20 milijonov kron. "Jug-Lloyd" zahteva pojasnila, kdo je to zakril.

Kraljev dar v prosvetne namene. Kralj Aleksander je "Glasbeni Matici" v Ljubljani povodom njene 50 letnice podaril znesek 10.000 dinarjev, katerega naj bi Matica porabila za enega svojih gojencev, ki z najboljšim uspehom dovrši konzervatorij "Glasbene Matice" in bi s to pomočjo nadaljeval svoje študije v inozemstvu.

Lovska srča. Dne 10. dec. je 70-letni Andrej Benčina iz Loškega potoka, kateri je klub visoki starosti straten lovec, ustrelil 100 kg. težko medvedko. Medvedka je last naj mnika lova gosp. Iv. Rusa ml.

Medvedje meso. V Loškem potoku je g. Ivan Rus ml.

trgovce in posestnik, ustrilil že nastreljeno, 130 kg. težko, poldrugo leto staro medvedko.

Smrtni strel je počil iz neposredne bližine.

Srečni lovec je pripeljal svojo trofejo v Ljubljano, kjer je dal lepo medvedko nagačiti, izborno meso pa je

podaril mestni ohčini ljubljanskim na korist mestnemu uboznemu zakladu.

Plemenitemu lovecu želimo še nadaljnih lovskih uspehov. Meso se prodaja na stojnici g. Ivana Javornika v bližini zmajskega mostu po 60 K. kg.

16-letna pisateljica dobila drugo nagrado. Naka dujnajska tovarna za filme je bila razpisala nagrade za film-

ske spise. Došlo je na 4000 rokopisov. Sedmim se je priznala nagrada. Drugo nagrado v znesku 200.000 K. — vsekakor avstrijskih — je bila gd. Elfrieda Link, 16-letna hečka graščka odvetnika dr. Linka. Njena igra nosi naslov "Žolti strah".

Kaznjenci papežu Piju XI.

Dne 21. novembra 1921 je obiskal kaznilnico v San Vittore tedanji milanski nadškof kardinal Ratti. Sel je od celice do celice ter z očetovsko besedo tolažil in opominjal kaznjence. Ta dan je ostal vsem kaznjencem v globokem spominu. Ko je postal kardinal Ratti papež, so kaznjenci sklenili, da prvo obletnico tega dne proslave na dvojen način.

Eden izmed njih je izvršil na pergamentu lepo adreso, ki jo je okrasil s slikami štirih pa-

pežev iz milanske nadškofije.

Besedilo se glasi: "Kaznjenci milanske kaznilnice v spo-

mi vzbodenih besed kardinala Rattija, ki jim je 21. nov.

1921 odpril nove poglede v re-

in upanja, kot zagotovilo nji-

hove volje, da se hočajo zopet

dvignuti, v znamenje nezabne-

ga spomina in iskrene molitve

zanj, sedaj papeža Pija XI."

Obenem so kaznjenci ustano-

vili posumno skupno blagajno,

iz katere bodo kaznjenci ob

svojem odpustu iz zavoda do-

bivali podporo. Ravnateljstvo

kaznilnice je pa sklenilo v-

zidati post bno spominsko ple-

čko.

POZOR ROJAKI!

Na prodaj je v Draper, (okraj Sawyer) v izčisto severnem delu džave Wisconsin 80 krov obsegajoča farma, 10 krov in izčiščenih, ostalo so pašniki in hosta z lepimi smrečnimi. Na posestvu je zgrajena lična hiša. V Draper, Wis. živi že več naših sloven-

čevljanov.

POSELJEVANJE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO

je bilo 1. julija t. l. odprto. Pišite meni da Vam naredim pravilne in dobre prošnje.

Če oseba ne pride povrnem denar.

Ne odlašajte da ne bo kvota

zoper izčrpana.

MATIJA SKENDER javni notar

za Ameriko in stari kraj

5227 Butler St. Pittsburgh, Pa.

JOHN GERM.

Slovenski trgovec.

817 East C. St. Pueblo, Colo.

Podpisani toplo priporočam

rojakom Slovencem in bratom

Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo

trgovino z obliko za moške in

otroke; v zalogi imam tudi ve-

liko izberi čevljev za ženske;

sprejemam tudi naročila za nove

moške obleke po meri.

Za pojasnila pišite na:

JOHN F. VESEL

Greenwood, Wis.

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani toplo priporočam

rojakom Slovencem in bratom

Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo

trgovino z obliko za moške in

otroke; v zalogi imam tudi ve-

liko izberi čevljev za ženske;

sprejemam tudi naročila za nove

moške obleke po mer

Ali ste zavarovani? Boljše je, da se zavarujezdaj, ko ste še zdravi.

Nastopno tabelico posnemamo iz glasila neke angleške podporne organizacije, katero vporablja za reklamo povodom kampanje za pridobivanje novega članstva.

Ker se nam zdi prikladna tudi za naš list, oziroma za našo kampanjo, jo prinašamo na tem mestu.

V starosti 25 let	100 moških	Vsi 25 let stari, so trdni, močni in zmožni za delo in varčevanje
V starosti 35 let	je že 5 umrlo. 10 je premožni 10 se nahaja v povoljnih okolišinah 40 jih ima zadostna sredstva. 35 jih ni varčevalo.	
V starosti 45 let	16 je že mrtvih 3 so premožni 65 se sami preživljajo, toda nimajo nikakih posebnih sredstev. 16 se jih več ne more preživljati.	
V starosti 55 let	je že umrlo 20 1 je bolj premožen 3 so v povoljnih okolišinah 46 se sami preživljajo, toda so brez kakih posebnih sredstev. 30 je odvisnih na pomoč njih otrok, sorodnikov ali dobrodelnih zavodov.	
V starosti 65 let	36 je že mrtvih 1 je bolj premožen 3 so srednjemerno premožni 6 se še sami z delom preživlja 54 je odvisnih za pomoč od njih otrok, sorodnikov ali dobrodelnih zavodov.	
V starosti 75 let	je 63 mrtvih 3 so premožni 34 je odvisnih za pomoč od njih otrok, sorodnikov, ali dobrodelnih zavodov.	

Ne zamudite torej prilike. Pristopite v K. S. K. Jednotu dokler je še čas. Iz gorenje tabelice je razvidno, kako hitro lahko postane človek od drugih za pomoč odvisen.

Na poti v večnost

Spisal L. Poulin.

Prevod iz francoščine — po enajsti izdaji.

Podoba Kristusova.

Judom, ki so nasprotovali, polnejsim svetnikom je neprein brezbožnežem, ki ga v naših stopna meja.

To je človek, ki mu denarja ni mari, človek, mrzel'ko marmor proti slavospevu, brezbrizan za šumeče navdušenje, ki ga vzbuja; človek, ki ga nasla de sveta niti najmanj ne majo, ki vedno molji, je zadovoljen s svojim uboštrom, človek, ki na njem priče njegovega življenja niso našle niti sence slabе strasti in niti videza greha.

Drugi dokaz je značaj njevega tako očividno božjega nauka: "Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne veruje?

Končno so neštevilni čudeži, ki jih je vršila vsemogočnost Očetova združena z njegovo: "Moj Oče je, ki me časti".

Začudenje nas prevzema, ko beremo evangeli, ob moralni lepoti in čudoviti vzvišenosti značaja Kristusovega.

Tri reči so, ki napravljajo človeka izrednega: velika razumost, trda volja in globokočete sreca.

Toda vključ vsem tem lastnostim tudi izreden človek vendarle ostane človek, naj bo še tolik duh in še tak, svet. Adamovega otroka spoznaš po početu nepopolnosti, ki ga nosi kot znamenje. Njegova čestnost krije vedno nekaj nepopolnosti.

V razumu so praznote, temne točke, nerazumovanje in nasprotja.

Vztrajnost postane le prera da slepa trmoglavost, ali pa se ukloni v težki poizkušnji.

Sreca ima svoje slabosti. Pri uspehu se le prera do prevzame, opojnost zmagovalja ga pokvari, v vedenih stiskah postane trpko, neprstane preizkušnje ga polnijo po malem z žolcem. Če ni malenkostno v eni stvari, je v drugi in v kakaki stvari vedno kaž, da je iz mesa.

Res je, tu je Jezus je človek z mesom in kostmi. To sponznamo po utrujenosti, ki je tudi njega mučila, po solzah, ki jih je tudi on plakal. Kakor mi, je moral skrbeti za hrano in obliko in na njegovem čelu se ni bilo božanskega odsvita, ki ga je ustvarila predstava slikarjeva.

In vendar! — To ni človek, kakor drugi. Med njim in

sodkov in zaslepjanosti bi moral biti kdo, da bi upal primerjati sina Sofroniskovega s sijom Marijinim! Kakšen razloček med enim in drugim? Res, če je življenje in smrt Sokratova ona modrijana, je življenje in smrt Jezusova življenje in smrt Boga".

Ničesar ni, kar bi bilo obenem tako božje in človeško, kakor usmiljenost Odrešenikova.

Skesani ženi prešestnici pri zanesi, gane in ozdravi ob Jakobovem studencu svarjeno srce Samarijanke, zgrori in razčlosti se ob grobu prijatelja Lazarja. Žal mu je mladega človeka, dobrega in čistega srca, ker noče biti njegov učenec. Pri zadnji večernji pusti, da sloni ljubljenej njegov, sveti Janez, z glavo na njegovih prsih. Nad Jeruzalemom joka nad svojo nehvaležno domovino in nad nami samimi na Oljki gori.

Vi vsi, ki plakate pride k Bogu, on plaka;
Vi, ki bolehati, pride k Nemu, on zdravi;
Vi, ki trepeteti, pride k večni Ljubavi;
Vi, ki preminete, pride, Večni vas čaka.

Svetniki, ki so se odikovali s heroičnimi čednostmi, so često vršili dejanja ali govorili besede, ki se zdi, da presegajo pravo mero, v Jezusu pa so vse čednosti čudovito združene in zlute v eno dovršeno sliko, polno miru in božanskega sija ja.

Na njem ni slabosti, ni napake. Njegov razum je jasnost in globokost sama. Njegova volja, tesno združena z božjo, ne omahuje ne pred sodnim stolom Pilatovim, ne na križu, ne v sredi navdušeno proslavljaljajoče množice. Kar je učil včeraj javno na trgu, to ponavlja danes v verigah, brez jeze in brez obupanja. V njem iščemo človeka, kakor jih poznamo, najdemo pa vzišeno bjetje, ob cigar vabilu, naj mu sledimo, nam plašno omahnej roke.

Pred nami stoji ideal lepote, razumnosti in nrvne moči, še bolj pa usmiljenja in ljubezni, tako da se v njegovem svetem in čistem življenju kaže njegovo le slabo zakrito božanstvo, da odsvita kakor solnčni žarki v žarišču, prodirajo skozi prozoren kristal.

Da, kako lep je naš Gospod Jezus Kristus in naj opazujemo njegovo življenje, kakor hčemo, vedno se nam pokaže kot Bog.

"Da, naj ti prihodnost kakšno ime že da,
Clovek nisi, mi te molimo Boga!
Človek reven ves v slabosti svoji mogel najti ni Neusmiljenosti boženske kalsi.
Niti luči v noči, ne kreposti sred pregreh,
V samoljubju že je žrtve

in uteh,
V boju sprave, upanja na kraju vseh krivie,
Ker pregreh odstraniti ni mogel z lie!
Množico zaslug Njegovih svetih hvalimo,
V njega verujemo in Njega molimo.

Lamartine,
Posebno pa nauk našega Učenika presega vse človeško pojmovanje.

Ko zagleda lurski romar, ki je hitel preko rodovitnih dolin, ki se je vozil mimo smehljajočih gorie srednje in južne Francije, privikrat nebotične vrhove Pirenejev, njegov pogled ostrimi in se moti za trutnek, hoteč zamanjati s podnebesnimi oblaki te bele kope, ki vežejo nebesa z zemljo.

Ko se približa, se začudi. Ti navidezni oblaki imajo obsežna podnožja na zemlji, to so velikanske gore, ponosne, pokon-

čne, pokrite s čistim večnim snegom. Glavo mora dvigniti, da more ogledovati vrhove in oči zakriti z roko, da more opazovati bliske belino.

Tak se zdi nauk Jezusov ob nauku največjih modrijanov kakor nedosegljiv vrh protiznizkem gričkom.

Platon, Aristotel in drugi geniji starodavnosti so poveli lepe in velike reči o Bogu in človeku in vsak je našel odomek resnice, a nihče ni niti sanjal stvari, ki jih je Kristus razdelil, ni pa tudi nihče znal povedati, kakor je Kristus povедal.

Nikomur ni prišlo na misel, pokazati prevzetni človeški pamet skrivnosti, ki jo presegajo, da bi jo uničile in ki jih vendar ne more razumeti, dasi se ji ne zde nemogoče.

Nihče ni razumlj bolj prenetljivih stvari o postanku sta in človeka, o duhovnosti sveta, o angelih.

Nihče bi ne upal povedati svojim bratom v obraz, da imajo vsi že ob rojstvu madež na duši, izvirni grbi.

Nihče ni govoril o učlovečnem Bogu, o Bogu-človeku, ki se žrtvuje za vse — o sveti Evharistiji! In kdo je učeljšakor on, to neizmerno hrepnenje, hrepnenje po ljubezni, po spravi in odpuščenju, ki muči človeštvo?

Jezus se obrača do človeškega srca. Naravno dobro nagnjennje, ki ga najde v človeku, vodi, pospešuje in razvija. Cistemu notranjemu kopnjenju — popravlja se v vsaki duši vsaj katerikrat v življenju — pokaže primeren predmet ter mu odpre daljno polje.

Nikdar še ni kdo tako samozvestno, tako srečno in varno roko odgrnil zaves, ki krije ono stran groba in skrivnosti. Njegova razodetja o nebesih nam dajo pogum, obenem pa jemljejo smrt del njenih grozot. Na drugi strani pa je dogma o peklu, neoporečno določena, modra protantež našim strastem, da nas veže na pot zveličanja.

Kako vzišena je njegova moral! Ljubiti Boga iz vsega srca, kakor nas on ljubi.

Ljubiti moramo dalja svoje brate: "Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj, takor sem jaz vas ljubil, da se tako ljubite tudi vi med seboj." — "Ljubite svoje sovražnike, dobro jim storite, ki vas sovražijo, molite za tiste, ki vas pregonjajo in obrekajo." — "Blagoslavljajte jih, ki vas kolijo, in molite zaanje, ki vas obrekajo."

"Blagoslavljajte jih, ki vas kolijo, in molite zaanje, ki vas obrekajo." — "Blagor njim, ki zavoljo pravice pregonjanje trpe." — Blagor vam, kadar vas bodo kleli in pregnali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili zavoljo mene; veslite in radujte se zakaj veliko je vaše plačilo v nebesih."

S svojim vzpodbjanjem k ponižnosti, čistosti, pokorščini in samozatajevanju ni nihče toliko zahteval in toliko dosegel!

Ne, ne, to ni človek, kdor zna tako govoriti, pa naj bi bil še tako izreden. Tak nauk nosi očitno znamenje, pečat nadnaravne modrosti, tako krapoti so nebeske etvete, presajeno na zemeljska tla. Jezus se je tega zavedal in se je sam skliceval na nadnaravni značaj svojega nauka, ko je rekel: "Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete?" — "Moj nauk ni moj, ampak tistega, ki me je poslal!" — "Oče in jaz sva eno." (Jan. 10, 30).

Devetnajsto stoletje je bilo prisenceno od proprietivne moči tega dokaza: "Jaz verjamem v Kristusa," piše Lamartine, "ker je prinesel na свет najsvetjeji nauk, najplovoditevši in najbolj božanski, kar jih je kdaj razsvetljevalo človeški razum. Tako vzvi-

sen nauk ne more biti sad preveren in laži. Kristus je učil in pamet pravi: Nauk se spozna po morali kakor drevo po sadu. Sadovi krščanstva pa so neskončni, popolni, božji, torej je tudi nauk božji. Njegov začetnik je Beseda božja, kakor se je sam nazval. — Glejte, zato sem kristjan, to je moje versko prepričanje."

"Ne," kliče z druge strani Chateaubriand, "če bi se dvignili proti Kristusu glasovi celični kakih 20 dni stari, jim naradi v jerbasu iz mahu ali sena mehko gnezdo. Jerbas deni na prostor, kjer je dosti zraka, a malo svetlobe. Golobiča načelo pitaj s kuhanj koruzo po trikrat na dan. Koruza naj bo še gorka ter zadošča za golobiča 30 do 40 zrn naenkrat. V 10—12 dneh so golobiči že zrav debeli in okusni.

Kako izpita mlade golobe v kratkem času? Ko so golobiči kakih 20 dni stari, jim naradi v jerbasu iz mahu ali sena mehko gnezdo. Jerbas deni na prostor, kjer je dosti zraka, a malo svetlobe. Golobiča načelo pitaj s kuhanj koruzo po trikrat na dan. Koruza naj bo še gorka ter zadošča za golobiča 30 do 40 zrn naenkrat. V 10—12 dneh so golobiči že zrav debeli in okusni.

Jabolčna gorčica. 4 i sladkega moča vkuhaj na 2 l ter vnešaj 200 gramov zeleno (Seliry) ter 300 gramov rumene gorčične moke. Ko je zmes dobro zmešana, jo ohrani in napolni v steklenico ali lončke, ki se dajo dobro zapreti. Če kuhaš v moču razrezano kuhano, dobiti dobro zapreti. Če kuhaš v moču razrezano kuhano, dobiti dobro zapreti. Če kuhaš v moču razrezano kuhano, dobiti dobro zapreti.

Cičenje bisernice (Perlmutter). Ne čisti nikdar stvari iz bisernice z milom. Čisti jih vodo, v kateri si dala nekoliko ilovice.

Blato iz obleke se odsstrani na sledenči način: Najprej pusti blato, da se popolnoma posuši. Nato ga izmencaj in temeljito izkrtači dobro iz blaga. Potem vzemi krompir, ga prereži fez polovico in dobro pomaži z njim madež. Madež izgine v blago ostane snažno.

Barvane bluze, obleke ali predpasnike, o katerih misliš, da bo popustila barva in se razlezla, ne smeš jemati iz vode. Ko si jih namečila, jih operi in jih daj sušit. Če jih pustiš ležati mokre na mizi, se barva tako razlezla, da dotična obleka ni več veliko za rabo.

Kako odpravi bolhe iz stanovanja? Kadar ribaš tla, pridaj vodo nekaj lizola, in če to ne pomaga, malo zlepiljne kislino. Razpoke pa zamaži z mavčevim močnikom.

Kako popravimo predmete z celoluidom? Lasne igle, glavniki in drugo iz celoluida se kaj rado upogne in postane zelo nepripravno ali celo neravnino. Poljubno jih zopet lahko popravimo, ako jih za hip vtrknemo v vročo vodo.

Da ti bodo cvetlice pozimi cvetele, skrbi za primerno gorkoto. Napačno pa delas, če postaviš rastline preblizu peči ali celo na peč. Njih mesto naj bo na oknu ali blizu njega, kjer dobijo tudi primerno svetlobo. Preveč ne smeti začiljavati pozimi cvetlicam, a kadar jih zalivaš, jih zalij dobro. Obenem operi tudi prah in drugo nečestnost z listja.

Skrbi tudi za svež zrak. Da bo ta nekaj bolj vlažen, deni na peč lonec vode. Jako hvaležne zimske cvetlice so: klinčki, tulipani, hijacinti, mačche, cinerarie, ciklami, trobentice, pelargonije, jurkovje (narcisi), begonije in dr.

Kako razločimo pristen čaj od ponarejenega? Noževa kočica čaja se dene v kozarje, mrzle vode, pokrije se z dlanjo vrh kozarca in se dobro stresi. Pristen čaj vodo komaj pobara, medtem ko je od ponarejenega takoj močno rjav.

Da čebula ne gnije, jo je treba hraniti v suhem, zračnem prostoru, da ne poganja, naj bo prostor poleg tega še hladen. Čebula naj se že jeseni na solnicu dobro posusi, če se hoče za braniti gnijanje. V nekaterih krajih jo za nekaj časa obesijo na zemeljska tla. Jezus se je tega zavedal in se je sam skliceval na nadnaravni značaj svojega nauka, ko je rekел: "Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete?" — "Moj

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. Stevenson. Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje.)

Ta udarec je bil zadnji v tem boju. Ko je bil Crni pes znan na cesti, je pokazal, da ima par čudovito naglih pete in je v pol minute izginil za gričem. Kapitan pa je stal na pragu in divje gledal na napisno tablo. Nato je potegnil nekolikokrat z roko preko oči in se vrnil v hišo.

"Jakee", pravi, "ruma!" In ko je to izgovoril, se je nekoliko opotekel ter se z eno roko kotaj vjel za zid.

"Ali sta ranjeni?" sem ga vprašal.

"Ruma!" je ponevil. "Od tod moram! Ruma! Ruma!"

Hitel sem, da mu ga prinesem; ker sem bil pa tole prestrašen vsled tega, kar se je zgodilo, sem razbil kozarce in razbil pijačo; in ko sem drugo še točil, sem slišal glasen padec in planivši v sobo, sem zaledal kapitana kžati na tleh. V istem trenutku je prihitela postopnicah dol moja mati, ki so jo prestrašili kriki in boj. Vzdignila sva mu glavo. Sopel je zelo glasno in težko, njegove oči pa so bile zaprte in njegov obraz je bil strašne barve.

"Moj Bog! Moj Bog!" je ternala-moja mati. "Kakšna sramota za našo hišo! In tvoj ubogi oče bolan!"

"Medtem nisva vedela, kaj naj storiva in kako pomagava kapitantu, in sva bila prepričana, da je dobil v boju s tujcem smrtni udarec. Prinesel sem mu ruma in mu ga skušal vlti v usta; njegovi zobje pa so bili krčevito zaprti in njegove čeljusti močne kakor žlezo. Na srečo nama je prišla pomoč; odprla so se vrata in vstopil je dr. Livesey, prihajoč obiskat mojega očeta.

"Oh, doktor!" sva zavpila. "Kaj je storiti? Kje je ranjen?"

"Ranjen? Bodisi pametni!" je rekel zdravnik. "Raven tako malo ranjen kot vi ali jaz. Moža je zadela kap, kakor sem mu bil povedal. Sedaj pa pohitite, gospa Hawkins, gori k svojemu, možu, vendar mu ne omenite ničesar o tem, če je mogoče. Jaz pa storim vse, kar je v moji moči, da rešim trikrat ničvredno življenje tega človeka; Jakec pa naj mi prinese skledo vode."

Vrnivši se, je zdravnik kapitantu že zavihal rokave in razkrije njegovo veliko mišičasto roko. Na več mestih je bila tetovirana. "Tukaj je srca", in "Domišljija Milla Bonesa", je bilo lenco in razločeno napisano na sprednji strani roke, zgoraj blizu ramen pa se je nahajala podoba vislice, na katerej je visel človek — vse na rejeno, kakor se mi je videlo, zelo duhovito.

"Preroško", je rekel zdravnik, dotaknivši se te podobe. "Sedaj pa, gospod Billy Bones, ako je to vaše ime, hočemo pogledati, kakšne barve je vaša kri. Jakee", je dejal, "ali se bojiš krvii?"

"Ne, gospod", sem odgovoril.

"Dobro torej, vrži mi skledo", je dejal in s temi besedami pričel lanceto in mu odpril.

Preej krv je odteklo, predno je kapitan odpril oči in debelo gledal okoli sebe. Najprvo je spoznal zdravnika in nagubančil čelo; nato je njegov pogled padel na mene in se pomiril. Naenkrat pa se je spremnila barva njegovega obraza, poskusil se je vzdigniti ter je kriknil:

"Kje je Črni pes?"

"Tukaj ni nobenega Črnega psa", je odgovoril zdravnik. "Pili ste rum in zadela vas je

daj navedel, in nekoliko tudi razčlenil vsled ponudene kupnine.

"Naš maram vašega denarja", sem dejal, "temveč samo to, kar ste dolžni mojemu očetu. Prinesem vam en kozački volji naravnost iz groba. Gospod Bones...."

Ko sem ga prinesel, ga je hlastno zagrabil in izpel.

"Da, da", je rekel, "sedaj je nekoliko bolje. Ali je zdravnik povedal, Gragec, koliko čas bom moral ležati tukaj v tej starosti postelji?"

"Najmanj en teden", sem dejal.

"Grom in strela!" je vzkljuknil. "Teden dni! Tako dolgo ne morem: dotedaj bi mi zročili črno znamenje. Ti lopovi hodijo okoli, da bi me zasedovali, ti lopovi, ki si niso mogli prihraniti tega, kar so bili, in hočejo vzeti še ono, kar je last drugega. Rad bi vredel, ali je to mornarsko obnašanje? Jaz sem bil varčen človek. Nikdar nisem trosil vojega lepega denarja, tudi zgubil ga nisem: še enkrat jim ločem eno zagosti. Ne bojim se jih. Razviti hočemo še eno lialo jaderce ter jih zopet sprejeti na led."

Po teh besedah se je vzdignil primstvo ga gor po stopnicam; položili smo ga na posteljo, kjer je njegova glava omahnila nazaj na blazino, kakor da bi se onesvetil.

"Pazite sedaj", je rekel zdravnik, "povem vam odkrito — rum je vaša smrt."

In s temi besedami je odšel, da obišči mojega očeta, ter me odvede s seboj, držeč me za reko.

"To ni niš hudega", je rekel, kakor hitro je zaprl vrata.

"Pustil sem mu izteči dovolj krvi, da ostane nekoliko časa miren; sedaj naj leži teden dni, kjer je, in to je najbolj zanj in za tebe; toda še en nam, pa bode po njem."

III. POGLAVJE.

Črno znamenje.

"Ta zdravni me uniči", je mrmljal, "v ušesih mi šumi. Položi me nazaj."

"Jakee", je spregovoril, "a si videl tega mornarja danes?"

"Crnega psa?" sem vprašal.

"Ah, Crni pes!" je rekel. "Hudoben človek je to; oni so pa še bolj hudobni, ki so ga poslali.

No, ako na noben način ne morem odted ter mi oni

zroče črno znamenje, potem

edi, da je moj stari mornarski

kovček ona stvar, ki jo hočejo

imet, potem zajahaj konja —

vsa znaš, ali ne? Dobro torej!

Zajahaj konja in jezdji — no, da, naj bo! — k onemu

večnemu doktorju skazi ter mu

naroči, da naj zbere vse svoje

judi — uradnike in podobne

ljudi — ter naj jih nemudoma

pošlje sem na krov k 'Admiralu Benbow-u' — in vjel bo vse

mornarje starega Flinta, stare

in mlade, in jaz bom edini, ki

ve, kje se nahaja oni kraj.

Povedal mi ga je v Savannah, ko

je ležal na smrtni postelji, ka-

ter jaz sedaj, vidiš. Vendar

ti ne boš nicesar izblebetal,

razuš, če mi izroče črno znamenje

ali če zopet vidiš Črnegesa psa

ali mornarja z eno nogo, Ja-

kec — tega pred vsem."

"Kaj pa je to, črno znamenje, kapitan?" sem vprašal.

"To je nekak opomin, dragi.

Povedati ti hočem, kadar mi

ga izroče. Toda imej odprte

svoje oči, Jakec, in delila bova

nako, pri moji časti."

Govoril je še dalje, njegov

glas pa je postajal vedno slavni.

"Glej Jakec, kako se

tresejo moji prsti", je nadaljeval s proščim glasom.

"Ne vzel kot otrok z opazko: "A-

morem jih držati mirno, nikdar

ko je kdaj kak mornar potreboval zdravil, rabim jih jaz",

je trdil zaspal in takoj sem ga

zapustil. Kaj bi moral storiti,

da bi bilo prav, nisem vedel.

Najbrž bi moral povedati celo

zgodbo zdravnika; kajti bil

sem v smrtnem strahu, da se

ne bi kapitan skesa svojih iz-

povedanj in me umoril. Toda

zgodilo se je, da je moj oče po-

polnoma nanagloma istega ve-

čera umrl, in ta dogodek je po-

tisnil vse druge v stran.

Nadaš žalost, obiski sosedov, ure-

ditev pogreba in vse delo v go-

postajal je vedno bolj in stilni

mi je dal otoliko opravlj-

bolj vznemirjen, in začelo me la-

da, skoro nisem imel časa

skrbeti zaradi očeta, ki se je

misli na kapitana, še mnogo

tega dne počutil zelo slabo in je

manj pa, batil se ga.

Nastajnjega jutra je prisel-

zopet dol in gostilno in je jedel

akovar po navadi, akoravno ma-

lo, ter pil, bojim se, nekoliko več rumna, kakor po navadi, kajti natočil si ga je sam pri točilni mizi; pri tem je tako hudo gledal in puhal, da se mu nikdo ni upal ugovarjati. V noči pred pogrebom je bil pijan kakor še nikoli, in groza ga je bilo slišati prepevati v tej hiši žalosti onto udorno mornarsko pesem; ker pa je bil zelo slab, smo se vsi bali, da nam ne bi bil umrl, in toliko bolj, ker je bil zdravnik, ki nas od očetove smrti ni več obiskal, nenašoma poklican k nekemu daljnemu bolniku. Dejal sem, da je bil kapitan slab; in v resnici se je vedelo, da pesa vedno bolj. Lazil je po stopnicah gorindol in pomol včasih svoj nos skozi vrata, da povaha morje; pri hoji se je opiral na zid in sopol težko, skoro kakor človek, ki leže na strmo goro. Mene ni več ogovoril in mislim, da je pozabil svoje zaupljivosti; toda bil j bolj raznijšen in kljub njegovi slabosti, bolj ilovit kakor kedaj. Imel je vznemirljivo navado, da je pjan izpeljek svojo sabljo ter jo položil pred se na mizo. Vendar se je pri vsem tem malo brigat za druge ljudi in videle se je, da je zatopljen v svoje lastne misli, in da je precej raztresen. Tako je n. pr. v veliko naše začudenje zaživil gal neko drugo pesem, kot po navadi, in ki je morala biti neke vrste narodna ljubavna pesem, katero se je naučil v svoji mladosti, predno je krenil na more.

Tako je bilo do dneva po pogrebu, ko sem okoli tretje ure mrzlega in meglegona popoldneva postal za trenutek pri vratih, poln žalostnih misli na svojega očeta; zdaj sem zagledal nekoga, človeka počasi prihajati po cesti. Očevladno je bil slep, ker tipal je s palico pred seboj, imel zelen senčnik nad svojimi očmi in šel sključen od starosti ali slabosti; nosil je ogromen star raztrgan plašč s kapuco, da je bil videti zelo oduren. V vsem svojem življenju nisem videl strašnejše postave. Ustavlje se je nekaj korakov pred gostilno, povzdušil svoj glas in nagovoril zrak pred seboj:

"Ali hoče kak prijatelj povedati ubogemu slepeni, ki je izgubil dragoceno luč svojih oči pri obrambi svoje angleške domovine — Bog živi kralja Jurija! — kje ali v katerem delu dežele se sedaj nahaja?"

"Sedaj ste pri 'Admiralu Benbow-u' in vjel bo vse mornarje starega Flinta, stare in mlade, in jaz bom edini, ki

ve, kje se nahaja oni kraj.

Jurek — tega pred vsem."

"Kaj pa je to, črno znamenje, kapitan?" sem vprašal.

"To je nekak opomin, dragi. Povedati ti hočem, kadar mi

ga izroče. Toda imej odprte

svoje oči, Jakec, in delila bova

nako, pri moji časti."

Nekoliko časa je tako krepko psoval. "Glej Jakec, kako se

tresejo moji prsti", je nadaljeval s proščim glasom.

"Ne vzel kot otrok z opazko: "A-

morem jih držati mirno, nikdar

ko je kdaj kak mornar potreboval zdravil, rabim jih jaz",

je trdil zaspal in takoj sem ga

zapustil. Kaj bi moral storiti,

da bi bilo prav, nisem vedel.

Najbrž bi moral povedati celo

zgodbo zdravnika; kajti bil

sem v smrtn